

محمد بنا سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی در مراسم افتتاحیه ساختمان جدید فدراسیون کشتی که از او و منصور بزرگ نیز تجلیل شد، عنوان کرد: «در این سال‌ها خیلی برای بچه‌ها از آینده قشنگ و پیروزی حرف زدم اما حرف زدن مقابل بزرگان کشتی بر این سخت است. ۱۵ یا ۱۶ سال در کشتی فرنگی به عنوان مربی بوده‌ام و برای کشتی که عشقم بوده وقت گذاشتم. هیچ متنی سر کشتی ندارم چون در تمام این سال‌ها مزد گرفتم و وقتی مزد می‌گیریم نباید منت بگذاریم.» وی خاطر نشان کرد: «من دنبال تجلیل نیستم اما این مراسم خیلی برای من ارزشمند است و باعث محبت بیشتر می‌شود. در این سال‌ها به تنهایی کاری انجام ندادم و خیلی‌ها زحمت کشیدند تا در کشتی آزاد و فرنگی به این جایگاه برسیم و من مقابل شما بایستم.» بنا در پایان گفت: «از دبیر خیلی ممنونم که در این مراسم و در این چند ماه کارهای بزرگی انجام داده است. امیدوارم همین‌طور شرایط عالی پیش برود و کرونا را شکست بدهیم تا دوباره شاهد جنب و جوش در خانه کشتی باشیم و در المپیک نیز کشتی ایران افتخار آفرین شود.»

موج جدایی‌های سایپا

تیم والیبال سایپا اخیراً دستخوش تغییراتی شد و پس از کناره‌گیری مصطفی کارخانه از سمت سرمربیگری این تیم، ناصر شهنازی جایگزین وی شد. سایپایی‌ها در اولین تجربه خود با شهنازی توانستند از سد شهرداری ورامین عبور کنند. حالا شنیده می‌شود که امیر حسینی، پاسور کهنه کار سایپا ساز جدایی کوک کرده و در نظر دارد تا راهی پیکان شود. گفته می‌شود حسینی به دنبال دریافت رضایتنامه است تا بتواند در آرامش تیم خود را تغییر دهد. باید منتظر ماند و دید که آیا مدیریت سایپا با این درخواست موافقت می‌کند یا خیر؛ پیش از این هم سیدمحمد موسوی در هفته‌های گذشته از جمع نارنجی پوشان سایپا جدا شد و به تیم والیبال پیاچنرای ایتالیا پیوست. حسینی که یکی از قدیمی‌ترین و مسن‌ترین بازیکنان حال حاضر لیگ برتر باشگاه‌های کشور محسوب می‌شود پیش از این هم سابقه حضور در پیکان را داشته و با این تیم به افتخارات زیادی رسیده است. همچنین علی شفیعی سرعزت‌ن تیم والیبال سایپا نیز احتمال دارد که در نیم فصل از نارنجی پوشان جدا شود. او پیش از این هم حضور سیدمحمد موسوی در سایپا را یکی از دلایل عقد قرارداد با این تیم عنوان کرد و حالا که موسوی هم در ایتالیا به سر می‌برد، احتمال دارد او نیز راهی تیم دیگری شود.

حقوق تفتیان منهای سفر فرانسه

حسن تفتیان که برای المپیک توکیو کسب سهمیه کرده، شهر یورماه گذشته به فرانسه سفر کرد و از حضور در مسابقات تور قاره‌ای این کشور و در رقابت با شرکت کنندگانی که بیشتر از کشور میزبان بودند به عنوان هشتم دست یافت. این سفر تفتیان بدون اطلاع وزارت ورزش و مجوز شورای برون مرزی این وزارتخانه بوده و همین مساله فدراسیون دوومیدانی و خود تفتیان را تحت فشار قرار داد. به خاطر سفر این چندینی تفتیان، وی هیچ حمایت مالی از کمیته ملی المپیک (صرفاً با این سفر) نشد اما به گفته پیمان فخری حقوق وی در سایر مراحل پرداخت شده و حمایت‌ها ادامه هم خواهد داشت. رییس مرکز نظارت بر تیم‌های ملی در مورد حسن تفتیان گفت: «تفتیان بابت سفر به فرانسه هیچ دریافتی نداشت چون این اعزام بدون مجوز انجام شد. وی در دور اول حمایتی نشد اما حالا که شرایط بانثابتی در فدراسیون ایجاد شده، تمام برنامه‌های او با هماهنگی پیگیری می‌شود و حقوق او هم پرداخت خواهد شد.» فخری تأکید کرد: «دوومیدانی به دلیل بالاترین سطح سیستم مدیریتی مشکلاتی داشت. البته از یک ماه پیش فدراسیون به شرایط پایدار رسیده و برنامه‌های ورزشکاران تحت کنترل است. در حال حاضر هم ۱۰ ورزشکار در نقاط مختلف کشور در حال تمرین هستند.»

پر سپولیس به خودش باخت

پراید اصل، توپوتای فیک!

آن چه در جریان مسابقه پر سپولیس و اولسان هیوندای اتفاق افتاد، روایتی آشکار از یک تفاوت بزرگ بین دو باشگاه بود. اولسان و پر سپولیس، تیم‌های خوبی به نظر می‌رسیدند و شایستگی بردن جام را هم داشتند اما از آن که مغلوب حریف «حرفه‌ای» تر بود در نهایت همان تیم، جام قهرمانی را بالای سر برد. پر سپولیس در این نبرد بیشتر از آن که مغلوب حریف کره‌ای شده باشد، مغلوب حرفه‌ای نبودن خودش شد. تیمی که در حساس‌ترین لحظات مسابقه با چند اشتباه کلیدی، برد را به حریف تقدیم کرد.

آر بار هنوز

بین دو مسابقه آخر اولسان هیوندای در لیگ قهرمانان آسیا، یک شباهت بزرگ وجود داشت. این تیم ویسل کوبه و پر سپولیس را با یک فرمول مشخص شکست داد. آنها در هر دو بازی، گل اول را دریافت کردند و در معرض شکست

قرار گرفتند اما هرگز تمرکزشان را از دست ندادند و در هیچ شرایطی، ناامید نشدند. اولسان در هر دو مسابقه به جریان بازی برگشت، هر دو بار کار را به تساوی کشاند و هر دو بار منتظر اشتباه مهلک رقیب ماند تا با یک ضربه پنالتی دقیق، کار را تمام کند. شباهت این پیروزی‌ها به هم، هرگز «تصادفی» به نظر نمی‌رسد.

چهره به چهره

نفر به نفر با قرمزها در فینال آسیا

دست‌ات را جمع کن برادر!

آر باطاری

تماشای شکست تیم ایرانی در فینال لیگ قهرمانان آسیا زمانی درنکات می‌شود که به یاد باوریم کره‌ای‌ها در دیدار فینال، اصلاً خوب و در خشان بازی نکردند. شاید اولسان در دقائق ابتدایی بازی کاملاً بر تو بود اما پس از آن دیگر هرگز نتوانست بازی‌اش را به حریف تحمیل کند. با این وجود چند اشتباه فاجعه‌بار از سوی خود پر سپولیس‌ها، اوضاع را کاملاً علیه این تیم کرد. تیمی که اگر دقت بیشتری به خرج می‌داد، به عنوان تیم برنده از زمین خارج می‌شد و ناچار به تحمل تکرار تلخی هائید.

حامد لک: کابوس پنالتی‌ها

پنالتی، پنالتی و باز هم پنالتی. دروازه حامد لک در پر سپولیس، تنها با ضربات پنالتی باز شده است. ظاهراً اولسانی‌ها هم خوب به این نکته واقف بودند و در نهایت با دو ضربه پنالتی، حریف را شکست دادند. حامد روبه‌روی اولسان، هیچ اشتباهی نداشت. نه توپ عجیبی را لو داد و نه اشتباه محاسباتی در خروج و تجربه کرد. او حتی یک بار پنالتی جونپور را هم گرفت اما هیچ بازیکنی از تیم برای ریباند توپ به محوطه جریمه وارد نشد. حامد در این بازی، اشتباهی نداشت اما قربانی اشتباه‌های فردی مهره‌های تیمش شد.

اتفاق روز

ماجراجویی با «تغییر» آغاز می‌شود

برگرد یحیی؛ برگرد!

پانزدهم اردیبهشت سال ۹۲، جماعتی که غرولندکنان از راهروهای آزادی به طرف شهر سرازیر می‌شدند، تصمیم‌شان را در مورد یحیی گرفته بودند. خشم و غضب، و فراتر از آن، پر سپولیس ساخته بود و تماشاگرهای معمو تیم باور داشتند که تعویض دیر هنگام مهدوی کیا، اشتباهی نابخشودنی بوده است. پر سپولیس ساخته بود و مهدوی کی با اتهام از دست دادن «عمدی» ضربه پنالتی، سوژه عبارات تند و تیز شد. صبح روز بعد، یک روزنامه ورزشی با اشاره به خدا حافظی تلخ مهدوی کیا و حمایت مدیران باشگاه از سرمربی تیم، قلم‌راز مین

اولسان برای هر دو بازی، طرح و نقشه مشخصی داشته و هر دو بار هم به خوبی از این نقشه، نتیجه گرفته است. در نبرد پر سپولیس و اولسان، چند لحظه کلیدی وجود داشت که سر نوشت تیم برنده را تعیین کرد. اولین بار، لحظه‌ای بود که پر سپولیس‌ها نتوانستند دروازه رقیب را باز کنند. در نگاه اول، آنها در بهترین

وایده‌آل‌ترین زمان ممکن به گل رسیده بودند. همه چیز آماده به نظر می‌رسید تا این تیم به عنوان تیم برنده به رختکن برود و در اوج روحیه نیمه دوم را کلید بزند اما در ست در همان ثانیه‌های پایانی، اولسان با تیزهوشی وزیر کی مهره‌هایش صاحب یک ضربه پنالتی شد. اگر قرمزها فقط به اندازه چند دقیقه دوام می‌آوردند،

دفاع، آسیب‌پذیر نباشد اما تاوان چند اشتباه فردی دیگر را هم، محمدحسین و دیگران دادند.

سعید آقایی: ستاره‌های که خسته‌شد

هر چه زمان بیشتری سپری شد، سعید آقایی بیشتر از فرم مطلوب فاصله گرفت. او در دقائقی از نیمه اول، در خشان بود و سهم قابل توجهی در حمله‌های تیم نیز داشت اما در لحظات پایانی مسابقه نتوانست به تیمش کمک کند. سانتر سعید روی آخرین کرنر و واقع آخرین موقعیت پر سپولیس، افتضاح بود.

میلا در سلک: بی‌نقص در میانه میدان

بازی دادن به میلا به جسی کمال، تصمیم خوبی از نسوی یحیی بود. میلا هم با تکل‌های دپنسی‌اش و هم با پاس‌های دقیقی که به هم تیمی‌ها داد، یکی از بهترین و آماده‌ترین مهره‌های پر سپولیس در این جدال به شمار می‌رفت. هر چند که نتیجه این نبرد برای میلا خوشایند به نظر نمی‌رسید.

همه چیز در پایان نیمه اول به سودشان تمام می‌شود اما این اتفاق رخ نداد و اولسان به سرعت به بازی برگشت. لحظه کلیدی و تعیین کننده دوم، وقتی بود که مهدی شیرینی با یک پرش افتضاح، یک پنالتی را دودستی به رقیب تقدیم کرد و اولسان این بار از روی موقعیتی به گل رسید که حتی یک موقعیت یک در صدی برای رسیدن به گل نیز محسوب نمی‌شد. سرخ‌ها در حالی که از زمان بازگشت به لیگ قهرمانان آسیا برای حضور در تورنمنت متمرکز قطر حتی در جریان بازی یک گل هم نخورده‌اند، شانس قهرمانی این جام را از دست دادند.

قضاوت ماجرا پس از سوت پایان داور، ساده به نظر می‌رسد اما ایده‌ها برای یک مربی قبل از شروع یک بازی، همیشه به این اندازه روشن نیستند. حالا که دیگر بازی تمام شده، می‌توانیم به راحتی نتیجه بگیریم که نقشه‌های یحیی برای این نبرد اصلاً جواب ندادند. اول از همه، تغییر سیستم تیم ایده درستی نبود. چرا که همه مهره‌های پر سپولیس به همان سیستم ۴-۴-۴ همیشگی عادت داشتند و با سیستم تازه، بیگانه بودند. دوم اینکه قرار دادن مهره متوسطی مثل مهدی شیرینی روبه‌روی کیم این سونگ، ریسکی بود که پر سپولیس را به خاکستر تبدیل کرد. تعویض‌های یحیی هم گرهی از کار تیم باز نکردند. البته نباید این موضوع مهم را نیز نادیده گرفت که دست یحیی به مراتب خالی‌تر از سرمربی حریف بود. اواسط مسابقه، تفاوت دو تیم وقتی محسوس تر شد که اولسان چندین مهره جدید را به ترکیبش وارد کرد و با تعویض‌ها، جان دوباره‌ای گرفت. و سرعت به مراتب بیشتری پیدا کرد. پر سپولیس اما باز یکن خاصی برای وارد کردن به زمین مسابقه نداشت. از فاکتور ذهنی مربوط این بازی نیز نباید به راحتی غافل شد. قرمزها در این چند سال، بارها و بارها روبه‌روی رقبای غرب آسیایی به میدان رفته‌اند و به لحاظ ذهنی، آمادگی

کاملی برای روبه‌رو شدن با این رقبادارند اما برابر شرقی‌ها، شرایط متفاوت‌تری را تجربه می‌کنند. پر سپولیس در این چند فصل، دو بار با حریفانی از شرق آسیا روبه‌رو شده و هر بار هم شکست خورده است. به نظر می‌رسد آنها روبه‌روی حریفان شرق آسیایی، کمی باهراس فوتبال بازی می‌کنند و این موضوع در نهایت برای شان گران تمام می‌شود.

داستان پر سپولیس و قهرمانی لیگ قهرمانان آسیا، دوباره نزدیک و نزدیک‌تر شده و درست در نقطه پایانی، یک انتهای هولناک دیگر داشته است. دو بار شکست در فینال برای تیمی که هرگز در این جام قهرمان نشده، فوق العاده زجر آور به نظر می‌رسد. حفظ روحیه این تیم برای دیدارهای فصل آینده لیگ قهرمانان، بیش از حد سخت خواهد بود اما یحیی هنوز به آینده این تیم امیدوار است. از دست دادن ششارسن، پر سپولیس را خالی‌تری می‌کند اما هنوز نباید از این تیم قطع امید کرد. تیمی که همیشه پس از یک ناکامی بزرگ، حریص‌تر می‌شود و به سوی موفقیت‌های بعدی قدم برمی‌دارد. این پر سپولیس، هنوز هم می‌تواند در آسیا کارهای بزرگی انجام بدهد. به شرطی که از تکرار ترازدهی‌های گذشته نترسد.

از بهترین‌های پر سپولیس بود اما بازگشت او به خط هافبک، در نهایت به سود هیچ‌کس تمام نشد. سیامک در خط هافبک چند پاس بسیار بد داد و به طور کلی شب تلخی را پشت سر گذاشت.

بشار رسن: خدا حافظی قبل از خدا حافظی

هافبکی که پس از فینال لیگ قهرمانان از تیمش خدا حافظی کرد، انگار قبل از آن هم از پر سپولیس جدا شده بود. بشار در این بازی، اصلاً شباهتی به دیدارهای دیگرش برای پر سپولیس نداشت. انگار او از تمرکز کافی برای حضور در این مسابقه برخوردار نبود.

مهدی عبدی: یک گل کافی نبود

بیشترین امتیاز را در جریان این مسابقه بزرگ باید به مهدی عبدی داد. بازیکنی که گل اول تیمش را با زیبایی و مهارت هر چه تمام‌تر به ثمر رساند و پر سپولیس را پیش انداخت اما اولین گل تاریخ پر سپولیس در فینال‌های لیگ قهرمانان، در نهایت پایان خوشی برای این تیم نداشت.

آرمان رضایی: مرد همیشه محو

آرمان به عنوان یکی از دو تعویض پر سپولیس به این مسابقه وارد شد اما باز هم تأثیری روی بازی تیمش نداشت. به نظر می‌رسد او هنوز هم فاصله بسیار زیادی با تبدیل شدن به یک بازیکن ایده‌آل و یک مهاجم فوق العاده برای پر سپولیس دارد.

علی شجاعی: دیگر در بر شده بود

وقتی علی شجاعی به زمین آمد، دیگر برای بازگشت پر سپولیس به بازی کمی دیر شده بود. شاید شجاعی با تکرر بالا، باید زودتر وارد زمین می‌شد تا می‌توانست بیشتر به کیفیت تیم کمک کند.

است که همین اواخر برای چهارمین بار قهرمان لیگ شده و در غرب آسیا هم به هیچ حریفی رحم نکرده است. یحیی اولین مربی ایرانی تاریخ است که توانسته پر سپولیس را به فینال آسیا برساند. با این حال او هر دلیلی نتوانست تیمش را در نقطه اوج به قهرمانی لیگ قهرمانان برساند. این وسط، خیلی‌ها مقصرتر از او بودند. مدیران ناکام و مهره‌های بی‌دقت. از رسول پناه تا مهدی شیرینی. از شجاع خلیل‌زاده و جدایی بی‌وقتش تا احسان پهلوان و وحید امیری که می‌توانستند کمی حرفه‌ای‌تر باشند و بساط محرومیت را فراهم نیاورند. با این حال تیمی که فقط بعد از دو سال دوباره به فینال آسیا برگشته، با هم می‌تواند چنین کاری را انجام بدهد. این تیم نباید به راحتی از هم بیاشد و این مسئولیت بزرگ یحیی خواهد بود تا انگیزه‌های تیمش را با همه وجود زنده نگه دارد.

می‌کنند که عقب‌نشینی، لگد زدن به بخت‌مان است. خیال می‌کنند که کوتاه آمدن، نشانه ترس خواهد بود. از توهین به ترجمه می‌رسند و از تمام شدن مان حرف می‌زنند اما یک روز وادارشان خواهیم کرد که تحسین‌مان کنند. راهی به جز این برای شان نمی‌گذاریم. یک وقت‌هایی پدال گاز و سبقت. سکوت و چند قدم عقب رفتن هم اما به وقتش. برای یحیی، وقتش همین حالا است. در شش زجر آور شکست. وقتی که جماعتی غرولندکنان، او را مقصر همه چیز می‌دانند. اولین ماجراجویی برای او، از آخرین تغییر شروع می‌شود. این بار با جمع کردن دست‌ها و وقت ارسال‌های بلند. نگاه کردن به فردا. از سوراخ کلید دربی که با چند اشتباه بزرگ به روی خودت بستن!

دلیلی برای ناامیدی وجود ندارد. یحیی سرمربی تیمی